

Verplichtingen voor importeurs onder de conflictmineralenverordening van de Europese Unie (per 1 januari 2021).

Contact

imh@minbuza.nl

Datum

26 april 2021

Sinds 1 januari 2021 gelden verplichtingen voor bedrijven in Nederland onder de [Europese conflictmineralenverordening](#). Hieronder leest u de belangrijkste informatie over deze regels.

Wat staat er in de EU-verordening conflictmineralen?

De Europese conflictmineralenverordening zorgt ervoor dat EU-bedrijven op een verantwoorde manier tin, tantaal, wolfrام en goud inkopen. Ook moeten bedrijven er op toezien dat hun toeleveranciers niet bijdragen aan de financiering van gewapende conflicten. Deze nieuwe regels zijn ingegaan in op 1 januari 2021.

De conflictmineralenverordening ligt in het verlengde van de [OESO-richtlijnen 2011](#): die maken duidelijk wat de overheid van bedrijven verwacht op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO) bij het internationaal zakendoen. Ze bieden handvatten voor bedrijven om met kwesties om te gaan zoals ketenverantwoordelijkheid, mensenrechten, kinderarbeid, milieu en corruptie.

Wat zijn conflictmineralen?

Conflictmineralen zijn zeldzame mineralen, ertsen en metalen die veel worden gebruikt in hightech-toepassingen als smartphones, laptops en computers. De belangrijkste conflictmineralen zijn tin, tantaal, wolfrام (tungsten) en goud. Ze worden conflictmineralen genoemd omdat delving van deze mineralen vaak plaatsvindt in instabiele regio's en gepaard gaat met misstanden zoals geweld en dwangarbeid. De mijnbouw en illegale handel is vaak in handen van gewapende groepen die hun activiteiten financieren met de opbrengsten.

Welke mineralen vallen onder de verordening?

De mineralen die onder deze verordening vallen zijn tin, tantaal, wolfrام en goud. Deze vier mineralen worden vaak samen afgekort als '3TG'. De derde T staat voor tungsten, de Engelse naam voor wolfrام.

Wat is het doel van de verordening?

Doel van de verordening is om te zorgen voor legale, verantwoorde handel in mineralen afkomstig uit conflict- en hoogrisicogebieden. Het moet voor gewapende groepen onmogelijk worden om conflictmineralen te gebruiken als bron van inkomsten. Hiermee worden ernstige mensenrechtenschendingen tegengegaan.

Welke rol speelt de EU bij de handel in conflictmineralen?

De Europese Unie is een grote markt voor de metalen en mineralen. Europese importeurs hebben hierdoor veel invloed op de toeleveringsketens. Wanneer alle importeurs zich aan de verordening houden, neemt de vraag naar conflictmineralen af.

Wanneer treedt de verordening in werking?

Vanaf 1 januari 2021 gelden de verplichtingen in de [verordening](#) voor de hele Europese Unie, dus ook voor bedrijven in Nederland.

Voor wie geldt de EU-verordening conflictmineralen?

[De conflictmineralenverordening](#) geldt voor alle ondernemingen in de EU die meer dan een bepaalde hoeveelheid tin, tantaal, wolfram en/of goud importeren in de EU. Welke mineralen, ertsen en metalen binnen de verordening vallen, staat in bijlage 1 van de verordening. De verordening is niet van toepassing op bedrijven die minder dan de vastgestelde hoeveelheden importeren. Deze 'volumedrempels' leest u ook in bijlage 1 van de verordening.

Wat zijn de verplichtingen voor Nederlandse bedrijven?

De conflictmineralenverordening verplicht EU-importeurs van bepaalde hoeveelheden conflictmineralen om zorgvuldig onderzoek te doen naar risico's in hun toeleveringsketen. Van bedrijven wordt verwacht dat zij alleen metalen en mineralen importeren die verantwoord zijn gewonnen uit conflictvrije bronnen.

Bedrijven moeten daarvoor gepaste zorgvuldigheid toepassen, ook wel *due diligence* genoemd. Dat betekent dat ze (mogelijke) risico's in hun keten in kaart brengen en aanpakken. Risico's zijn mogelijke nadelige effecten op bijvoorbeeld werknemers of lokale gemeenschappen. Hiermee voorkomen bedrijven dat zij met hun handel bijdragen aan conflicten, mensenrechtenschendingen of illegale activiteiten die daarmee samenhangen.

Ondernemingen zijn verplicht zorgvuldig te handelen volgens de internationale [OES Oriëntatiesnoeren voor passende zorgvuldigheid voor verantwoorde toeleveringsketens van mineralen uit conflict- en hoogrisicogebieden](#).

Bedrijven moeten de volgende zeven stappen uitvoeren:

1. Beleid en een risicobeheerssysteem opstellen in lijn met deze handreiking en de informatie hierover publiek beschikbaar maken.
2. Hoger management verantwoordelijk maken voor het beleid
3. Beleid voor toeleveringsketens opnemen in contracten en overeenkomsten met leveranciers
4. Een klachtenmechanisme instellen
5. Een traceerbaarheidssysteem voor de toeleveringsketen hebben en hierover documentatie bijhouden
6. Audits laten uitvoeren door een onafhankelijke derde 7. Openbaar verslag uitbrengen over de voorgaande stappen

Wie controleert of bedrijven zich aan de verordening houden?

Elke Europese lidstaat moet zorgen dat er wordt gecontroleerd of bedrijven zich aan de verordening houden. Hiervoor stellen lidstaten een nationale toezichthouder aan. In Nederland is dit de [Inspectie Leefomgeving en Transport](#) (ILT). Dat is geregeld met de [Uitvoeringswet Verordening Conflictmineralen](#).

Wat gebeurt er als een bedrijf de verordening niet naleeft?

Als een bedrijf de verordening niet naleeft, spreekt de toezichthouder het bedrijf daarop aan. Vervolgens maken beide partijen afspraken voor verbetering. In situaties waarin bedrijven niet bereid zijn om de verordening na te leven, kan de toezichthouder een last onder dwangsom opleggen. Dat betekent dat het bedrijf binnen een bepaalde tijd zijn verplichting moet nakomen, of een geldsom moet betalen als het dat niet op tijd of onvoldoende doet. Lees meer over [de last onder dwangsom](#).

Wat is due diligence?

Due diligence, ook gepaste zorgvuldigheid genoemd, is een doorlopend proces waarbij bedrijven (mogelijke) risico's in hun keten in kaart brengen en aanpakken. Risico's zijn mogelijke nadelige effecten op bijvoorbeeld werknemers of lokale gemeenschappen. Hiermee voorkomen bedrijven dat zij met hun handel bijdragen aan conflicten, mensenrechtenschendingen of illegale activiteiten die daarmee samenhangen.

De verordening verplicht ondernemingen om gepaste zorgvuldigheid toe te passen om te onderzoeken of hun importen verantwoord gewonnen zijn en niet bijdragen aan conflict, mensenrechtenschendingen of andere gerelateerde illegale activiteiten.

Wat zijn conflict- en hoogrisicogebieden?

Conflict- of hoogrisicogebieden zijn gebieden waar natuurlijke hulpbronnen worden gewonnen waar veel vraag naar is (lokaal, regionaal, of wereldwijd) en die kampen met een of meer van de volgende situaties:

- een gewapend conflict
- een kwetsbare post-conflictsituatie
- zwak tot geen openbaar bestuur
- systematische schendingen van internationaal recht, inclusief mensenrechtenschendingen.

Is er een lijst van conflict- en hoogrisicogebieden?

Ja. Om bedrijven te helpen bij hun onderzoek, heeft Europese Commissie [een lijst van conflict- en hoogrisicogebieden](#) opgesteld. Deze lijst wordt elke drie maanden bijgewerkt. De lijst geeft een indicatie, maar biedt geen garantie dat alle conflict- en hoogrisicogebieden erop staan. Bedrijven moeten altijd zelf ook onderzoek doen en controleren of zij importeren uit conflict- of hoogrisicogebieden.

Waarom geldt de verordening alleen voor tin, tantaal, wolfram en goud?

De verordening geldt voor deze 4 mineralen, omdat bekend is dat de winning van deze mineralen bijdraagt aan gewapende conflicten en mensenrechtenschendingen.

Waar vind ik meer informatie over de verordening?

- Engelstalige informatie over de conflictmineralenverordening op de [website van de Europese Commissie](#).
- Nederlandstalige informatie over de verordening en het toezicht in dit [webinar](#) van 2 maart 2021.
- Voor het MKB: [online kennisplatform due diligence](#) van de Europese Commissie.
- Informatie en tools aan om aan de slag te gaan met due diligence: de [Due Diligence Hub](#) van het Europees Partnerschap voor Verantwoorde Mineralen (EPRM).

Wie is betrokken bij het opstellen van deze verordening?

De [Europese Commissie](#) is verantwoordelijk geweest voor het opstellen van de verordening. Hierbij heeft de Commissie nauw samengewerkt met het Europees Parlement en de Europese Raad, waar vertegenwoordigers van regeringen van de EU lidstaten in zitten. Het Europees Parlement en de Raad hebben de verordening goedgekeurd.